

बापदादाको हरेक ब्राह्मण आत्माप्रति श्रेष्ठ कामना

सर्व खुशनसीब, सर्वश्रेष्ठ आत्माहरूको कल्याणका लागि निमित्त बनेका बापदादाको साथ सदा सहयोगी रहने पार्ट खेल्नेवाला सबै आत्माहरूलाई देखेर बापदादा पनि हर्षित हुनुहुन्छ । बाबाको स्नेह वा लगनमा रहने स्नेही आत्माहरूलाई मिलनको उमंग, उत्साहमा देखेर बाबा पनि बच्चाहरूको स्नेह र उमंगको प्रतिफल दिइरहनुभएको छ । बापदादालाई थाहा छ कि सबै बच्चाहरूको भित्र स्नेह, सहयोगको भावना र बाबा समान बन्ने श्रेष्ठ संकल्प पनि छ । यी सबैलाई देखेर बापदादा बच्चाहरूलाई स्वयम्लाई भन्दा पनि सर्वश्रेष्ठ ताज, तखतनशीन परमधामको चम्किरहेका सितारा अनि विश्वका सर्व आत्माहरूको दिलको सहारा, विश्वको आत्माहरूको अगाडि सदा पूर्वज र पूज्य— यस्तो श्रेष्ठ देख्न चाहनुहुन्छ । बच्चाहरूलाई श्रेष्ठ देख्दा बाबालाई ज्यादा खुशी लाग्छ । हरेक ब्राह्मण आत्मा सदा उच्चभन्दा उच्च बाबाको साथमा उच्च स्थितिमा स्थित रहून् । जस्तो उच्च नाम, त्यस्तै उच्च काम । जस्तो विश्वको अगाडि उच्च मान छ, यस्तै स्वमान वा शान सदा कायम रहोस्— यो नै बापदादाको हरेक ब्राह्मण आत्माप्रति श्रेष्ठ कामना छ ।

बच्चाहरूले के गर्नु छ ? जो बापदादाद्वारा ज्ञानको, गुणहरूको, शक्तिहरूको शृंगार मिलेको छ, त्यस शृंगारलाई धारण गर । जस्तो तिम्रो जड चित्र सदा सजिसजाऊ छन्, त्यस्तै चैतन्य रूपमा पनि सदा सजिसजाऊ बापदादाको दिल तखतनशीन, अतीन्द्रिय सुखमा झुमिरहेको सदा फरिश्ता रूपको नशामा रहनु छ । यो नै बापदादालाई प्रतिफल दिनु हो । प्रतिफल दिन आउँछ ? दिलको चाहना र गर्नु समान होस् । यस्तो होइन कि चाहना हुने, तर नगर्ने । आफ्नो सर्वश्रेष्ठ अधिकार (अथोरिटी)लाई, कुनचाहिँ अधिकार ? साकारी कर्मेन्द्रियहरू अर्थात् कर्मचारी र साथ-साथै आफ्नो सूक्ष्म शक्तिहरू मन, बुद्धि र संस्कार अर्थात् कार्यकर्ताहरूलाई यथार्थ रीतिबाट चलाउने अधिकार । यस्तो अधिकार धारण गरेका छौ ? मास्टर सर्वशक्तिमान्, मास्टर अलमाइटी अथोरिटी भएर आफ्नो कर्मेन्द्रियहरूलाई चलाउँछौ वा ब्राह्मण परिवारको सहयोगी कार्यकर्ताहरू अर्थात् मदतगार आत्माहरू वा सेवा साथीहरूमाथि अधिकार चलाउँछौ ? ब्राह्मण आत्माहरूको सम्पर्कमा स्नेह र सहयोगको भावना राख्नुपर्छ, न कि अधिकार प्रयोग गर्ने हो र कर्मेन्द्रियहरूमाथि सूक्ष्म शक्तिहरूमाथि अधिकार चलाउनुपर्छ । त्यसमा कहिले पनि अधीन हुनु कि मेरो स्वभाव, संस्कार यस्तो छ— सर्वशक्तिमान् अधिकारीको यो बोल होइन । जसले स्वयम्माथि अधिकार चलाउँदैन भने अधिकारलाई दुरुपयोग (मिसयुज) गर्नु हो । त्यसैले अधिकारलाई दुरुपयोग नगर ।

बापदादाले सबै बच्चाहरूको मिलन-मेलामा बच्चाहरूको उमंग-उत्साह पनि देख्नुभयो, श्रेष्ठ भावना पनि देख्नुभयो, विश्व कल्याणको कामना पनि देख्नुभयो । साथ-साथै बाबा समान बन्ने श्रेष्ठ इच्छा पनि देख्नुभयो । तर यी सबै कुराहरूको संकल्प वाणीसम्म देख्नुभयो । व्यवहारमा सदा ‘लक्ष्य अनुसारको लक्षण’ स्वयम्लाई वा सर्वलाई देखियोस्— त्यसको सन्तुलनमा अन्तर देख्नुभयो । सन्तुलन गर्ने कला अहिले चढ्ती कला हुनुपर्छ । संकल्प छ, तर संकल्पको सम्पूर्ण स्थिति दृढ संकल्प हो । संकल्प छ, तर दृढता चाहिन्छ । स्व-दर्शन जसबाट मायालाई सदाको लागि विदाई मिल्दछ, त्यसको साथ-साथै स्व-दर्शन र परदर्शन दुबै चक्कर घुमिरहन्छ । परदर्शनले मायालाई आह्वान गर्छ । स्वदर्शनले मायालाई चुनौती दिन्छ । परदर्शनको लीलाको लहर पनि राम्रोसँग देखिनमा आउँछ । बेहदको ड्रामाको हरेक पार्टको त्रिकालदर्शी बन्ने लक्ष्य पनि देख्नुभयो । तर व्यर्थ कुराहरूको त्रिकालदर्शी पनि धेरै बन्छन् । पहिला पनि यस्तो भएको थियो, अहिले पनि छ र यो भइ नै रहन्छ— यस्तो त्रिकालदर्शी बनेका छन् । अझ एउटा मजाको कुरा के हुन्छ भने, जुन

२०७१-०१-२८ आइतबार ११-०५-१४ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ३०.०६.७७ मधुबन भक्तिमा पनि तिम्रो नक्कल गरेका छन्, त्यो कुनचाहिँ कुरा हो ? मनगढन्ते कथाहरू— जस्तो गणेश वा हनुमान् के वास्तविक हुन् त ? तर कथाहरू कति रमणिक छन् ! यस्तै सानोतिनो कुराको पनि भाव परिवर्तन गरेर मनगढन्ते भाव भरेर पूरा कथा तयार गर्दछन् । अनि सुन्ने, सुनाउनेहरू बडा रुचि र समय दिएर सुन्छन्-सुनाउँछन् । यस्तो पनि लहर देख्नुभयो ।

बापदादा, श्रेष्ठ पद पाउनका लागि वा सबैको स्नेही बन्नका लागि सदैव यही शिक्षा दिनुहुन्छ कि स्वयम्लाई परिवर्तन गर्नुपर्छ । तर स्वयम्लाई बदल्नु छ, स्वयम्लाई परिवर्तन गर्नुको सट्टा, परिस्थितिलाई र अन्य आत्माहरूलाई परिवर्तन गर्ने सोच्छन्— ऊ परिवर्तन भएमा म ठीक हुनेछु । परिस्थिति बदलिएमा म परिवर्तन हुनेछु । छुट्कारा (सेल्वेशन) मिल्यो भने परिवर्तन हुनेछु । सहयोग र सहारा मिल्यो भने परिवर्तन हुनेछु । यसको परिणाम के हुन्छ ? जो कुनै पनि आधारमा परिवर्तन हुन्छ, उसको जन्म-जन्म प्रारब्ध पनि त्यसैको आधारमा आधारित हुन्छ । उसको कमाइको खाता जुन कुरामा जतिको आधार लिन्छन् त्यो शेयरको रूपमा बाँडिन पुग्छ । स्वयम्को खाता जम्मा हुँदैन, यसैले जम्मा भएको शक्ति र खुशीबाट सदा बञ्चित रहन्छन् । त्यसैले सदा लक्ष्य राख, स्वयम्लाई परिवर्तन गर्नु छ । म स्वयम् विश्वको आधारमूर्त हुँ, केवल बाबाको आधार बाहेक अरू अल्पकालको आधारले कुनै पनि समय छोडिदिन्छ । विनाशी हल्लिने आधारले तिमीलाई पनि सदा कुनै न कुनै हलचलमा ल्याइरहन्छ । एउटा समाप्त हुन्छ, अर्को जन्म हुन्छ— यसैमा नै अरू शक्ति व्यर्थ जान्छ । अर्को कुरा, चल्दा-चल्दै अलवेला हुनाले, कमजोरीको बोल बार-बार यसरी बोल्छन्, जस्तो बडो शानले बोलिरहेका हुन्छन्— संकोच हुँदैन । सच्चाई, सफाई सम्झेर बोल्छन् । के बोल्छन् ? म डिस्टर्ब (मानसिक रूपले विचलित) छु, म केही गरेर देखाउँछु । के गरेर देखाउँछौ ? हंगामा, वा आफूले आफैँलाई केही गरेर देखाउँछौ । डिससर्भिस हुन्छ, यो हेर्नुहोला, म हुँ नै कमजोर, संस्कारको वशमा छु । म बद्लिन सकिदैन । हजुरले यसबाट मुक्ति (स्यालभेशन) दिनै पर्छ । यस्तो-यस्तो बोल धेरै सहज रूपमा, बहादुरी देखाउने रूपमा, दबाउने र धम्काउने रूपमा, धेरै बोल्छन् । बापदादालाई दया लाग्छ । यस्तो कमजोर आत्माहरू जसले संकल्पपछि वाणीमा समेत पनि ल्याउँछन्, कर्ममा पनि ल्याउँछन् । यसमा अकल्याण कसको हुन्छ ? यस्तो सम्झिन्छन् जस्तो कि जस्तो बाबाको वा सेवाको अकल्याण हुन्छ । सम्झिन्छन् बाबाको नोक्सान हुन्छ । तर यस्ता कुराहरूको संस्कार बनाउनेवाला आफ्नै अकल्याण गर्नका लागि निमित्त बन्दछन् । ड्रामानुसार विश्व सेवाको कार्य निश्चित रूपमा सफल हुनु नै छ । कसैले हल्लाउन सक्दैन ।

यो त बापदादा निमित्त बन्नुभएको छ एक कर्मको पदमगुणा फल दिनका लागि । बच्चाहरूलाई सेवाका लागि निमित्त बनाउनु हुन्छ । गरेमा पदमगुणा पाउनेछौ । त्यसैले बच्चाहरूको भाग्य बनाउनका लागि निमित्त बनाउनुहुन्छ । बाँकी कोही हल्लिदैमा कार्य हल्लिदैन । कल्प-कल्पको निश्चित भावी, विजय भएकै छ, यसैले यस्तो कमजोर भाषालाई परिवर्तन गर अर्थात् स्वयम्को कल्याण गर । बाबा, कल्याणकारी समय र विश्व कल्याण गर्ने कार्यमा समर्थ बनेर स्वयम्को भविष्य बनाऊ । बाबा जान्नुहुन्छ मेहनत पनि धेरै गर्छन्; त्याग पनि गरेका छन्, सहन पनि धेरै गर्छन् । तर जससँग स्नेह हुन्छ, उसको सानातिनो कमजोरी पनि देख्न सकिदैन । सदा श्रेष्ठ बनाउने शुभभावना रहन्छ, यसैले यी सबै देख्दै, सुन्दै पनि, सम्पन्न बनाउनका लागि इशारा दिदै हुनुहुन्छ । बापदादा सदा बच्चाहरूको साथ हरेक कदममा सहयोगी हुनुहुन्छ र अन्तसम्म रहनुहुनेछ । बाबालाई कसै प्रति घृणा हुँदैन । सदैव अपकारीको पनि शुभचिन्तक हुनुहुन्छ, यसैले सदा सहयोग लिएर अगाडि बढिराख । अमृतवेलाको महत्त्वलाई जानेर बाबाद्वारा वरदान लिइराख । सीजनको समाप्ति अर्थात् सहयोगको समाप्ति होइन । हरेक बच्चाको साथ सर्व स्वरूपहरूबाट,

२०७१-०१-२८ आइतबार ११-०५-१४ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ३०.०६.७७ मधुबन सर्व सम्बन्धहरूबाट, बापदादको सदा हात र साथ छ । अहिले ड्रामानुसार समय मिलेको छ यो आफ्नो भाग्य सम्झिएर समयको लाभ उठाऊ । विनाशको घडीको सुई तिमी हो । तिमी सम्पन्न हुनु समय सम्पन्न हुनु हो । यसैले सदा स्वचिन्तन, स्वदर्शन चक्रधारी बन । अच्छा ।

यस्तो भविष्य तकदिर बनाउनका लागि निमित्त बनेका आत्माहरू, स्वयम्द्वारा भविष्यको तस्वीर देखाउनेवाला, सदा बाबालाई रिटर्न (प्रतिफल) दिने मास्टर अलमाइटी अथोरिटी बच्चाहरूलाई बापदादाको यादप्यार एवं नमस्ते । *रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।*

पार्टीहरूसँग :-

महादानी बच्चाहरूको निशानी के देखिन्छ ? महादानी बनेपछि लाभ कुन-कुन हुन्छ ? महादानी अर्थात् बाबा र सेवाको वाहेक अरु कुनै पनि कुरा आफूतर्फ आकर्षित नगरोस् । सदा यही लगनमा मगन । महादानी अर्थात् जसले हरेक समय दिइरहन्छ । कुनै पनि आत्मा खाली हाथ नजाओस् । यदि महादानी बनेनौ भने वरदानी फेरि कसरी बन्ने ? जो महादानी, वरदानी दुबै छन् उनीहरू नै विश्व कल्याणकारी हुन् । सदैव जे मिलिरहेको हुन्छ त्यो दियो भने बढ्नेछ । महादानी बच्चाहरूको यस्तो कुनै समय वा दिन हुन सक्दैन जसमा दान नगरिएको होस् ।

महादानी बन्नु अर्थात् अरुको सेवा गर्नु, अरुको सेवा गर्नाले स्वयम्को सेवा स्वतः हुन्छ । महादानी बन्नु अर्थात् स्वयमलाई मालामाल बनाउनु, अरुलाई दिनु नै लिनु हो, जति आत्माहरूलाई सुख, शान्ति, शक्ति वा ज्ञान दिन्छौ, उति नै आत्माहरूको प्राप्तिको जुन आवाज वा धन्यवाद निस्कन्छ, त्यो तिम्रो लागि आशीर्वादको रूप हुन जान्छ । उनीहरूको आशीर्वादले तिमीलाई अगाडि बढाउँदै रहनेछ । यति धेरै आत्माहरूको आशीर्वाद मिलेपछि अपार खुशी रहनेछ, यसैले चारै विषयमा महादानी बन्नका लागि अमृतवेला आफ्नो कार्यक्रम बनाऊ । एउटा विषयमा पनि कम हुनु हुँदैन ।

‘अरूसँग तोडेर एकसँग जोड’ यो भनाइ किन प्रसिद्ध छ ? किनकि एक बाबाको प्यारो बन्नका लागि सबैबाट न्यारा बन्नुपर्छ । जब एकमा सर्व सम्बन्धको प्राप्ति हुन्छ तब सहजै सबैबाट किनारा हुन्छ । त्यसैले सबैसँग तोडेर र एकसँग जोड्नु तिम्रो लागि सहज हुन्छ किनकि एकद्वारा सर्व प्राप्ति भएपछि अप्राप्त कुनै वस्तु रहँदैन जस तर्फ बुद्धि भड्कियोस् । पहिले प्यार मिल्छ, त्यसपछि न्यारा हुन्छौ— यसैले यो सहज छ । त्यसैले सबैबाट न्यारा र बाबाको प्यारा, यसैलाई कमलपुष्प समान भनिन्छ । त्यसैले चेक गर कमलपुष्प समान छौ ? फोहोरको छीटा त पर्दैन ?

योग्य टिचरको निशानी के हो ? योग्य टिचर अर्थात् हर सेकेण्ड हर संकल्पद्वारा सेवा गर्नेवाला । यदि सेकेण्ड वा संकल्प व्यर्थ जान्छ भने टिचर भनिन्छ, तर योग्य टिचर होइन । योग्य टिचर अर्थात् योगयुक्त अर्थात् युक्तियुक्त । जो योगयुक्त हुन्छ उसको हरेक संकल्प समर्थ हुन्छ । जब संकल्प रूपी बीज समर्थ हुन्छ तब फल पनि समर्थ हुन्छ । निमित्त हुनु अर्थात् उदाहरण बन्नु, जस्तो उदाहरण हुन्छ त्यस्तै अरु पनि हुन्छन् ।

कति सुन्ने चाहना छ ? यही सीजनमा पनि कति सुनिसक्यौ ? अब ड्रामाको भावीले सुनाइरहेको छ कि आवाजभन्दा पर जानु छ । यो शरीरको खिटखिटले पनि निमित्त सुनाइरहेको छ कि शिक्षा धेरै भइसक्यो । अब सुनेपछि समाहित गर्नु अर्थात् स्वरूप बन्नु— त्यसको सीजन हो । सुन्ने सिजन कति वर्ष चल्यो ! चाहे साकारद्वारा, चाहे रिवाइज कोर्सद्वारा सुन्ने सिजन धेरै चल्यो । त्यसैले अब स्वरूपद्वारा सेवा

२०७१-०१-२८ आइतबार ११-०५-१४ ओम् शान्ति “अव्यक्त बापदादा” रिवाइज ३०.०६.७७ मधुबन गर । अब अन्तिम यही सीजन रहेको छ जसमा नै प्रत्यक्षताको नगरा बज्नेछ । आवाज बन्द हुनेछ साइलेन्स हुनेछ । तर साइलेन्सद्वारा नै नगरा बज्नेछ । जबसम्म मुखबाट नगरा धेरै हुन्छ, तबसम्म प्रत्यक्षता हुँदैन । जब प्रत्यक्षताको नगरा बज्नेछ तब मुखको नगरा बन्द हुनेछ । गायन पनि छ ‘साइन्समाथि साइलेन्सको विजय’, न कि वाणीको । समयको समाप्तिको निशानी के हुन्छ ? स्वतः नै आवाजमा आउने मन हुँदैन— कार्यक्रम अनुसार होइन, स्वाभाविक स्थिति । जस्तो साकार बाबालाई देख्यौ, सम्पूर्णताको निशानी के देख्यौ ? दुई मिनेट होस् वा एक मिनेट होस्, त्यसको पहिचान यस स्थितिबाट हुँदै गइरहेको छ । स्वतः वैराग्य आउनेछ— धेरै आवाजमा आउनबाट । जसरी अहिले इच्छा हुँदा पनि बानीले आवाजमा ल्याउँछ, त्यस्तै चाहँदा चाहँदै पनि आवाजबाट पर हुनेछौ । कार्यक्रम बनाएर आवाजमा आउनेछौ । जब यो परिवर्तन देखिन्छ तब सम्झ अब विजयको नगरा बज्नेवाला छ । आजकल चारैतर्फ धेरैजसोलाई सोध्यो भने सबैलाई सुखभन्दा पनि शान्ति धेरै चाहिएको छ । उनीहरू एक घडी पनि शक्तिको अनुभवलाई यति श्रेष्ठ मान्छन् मानौं भगवान् नै प्राप्त भएको छ । त्यसैले एक सेकेण्डमा शान्तिको अनुभव गराउनेवाला स्वयम् शान्त स्वरूपमा स्थित हुन सक्छौ हैन ! विनाश कहिले हुन्छ ? त्यसको लागि को निमित्त बन्छ ? घण्टी बज्नेका लागि निमित्त सुई हुन्छ नि हैन ? त्यसोभए विनाशको घण्टी बज्नेका लागि सुई कुनचाहिँ हो ? सर्व शक्तिहरूको स्टक जम्मा गरेका छौ ? किनकि यदि स्टक छैन भने अनेक जन्मको प्रारब्धलाई पनि पाउन सक्दैनौ । यही एक जन्ममा अनेक जन्मको लागि जम्मा गर्दछौ । यति धेरै जम्मा गरेका छौ जो २१ जन्म त्यो प्रारब्ध भोगि रहन सकियोस् ? यत्तिका जम्मा गरेका छौ, जो भिखारी आत्माहरूलाई महादानी बनेर दान गर्न सकियोस् ? सदा स्टकलाई चेक गर । स्टकमा सर्वशक्तिहरू चाहिन्छ । यस्तो होइन समाहित गर्ने शक्ति छ, सहन शक्ति नभए पनि हर्जा छैन । फाइनल पेपरमा प्रश्न त्यही आउनेछ जुन शक्तिको कमी छ । यस्तो कहिले नसोच ६ वटा नभए पनि २ वटा त छ, धारणा नभए पनि सेवा त छँदै छ । सेवा नभए पनि योग त छँदै छ । होइन सबै चाहिन्छ । जसरी बाबामा सबै छ नि ज्ञान, शक्ति, गुण... त्यसैले फलो फादर गर्नु छ ।

सदा स्वचिन्तनबाट आफ्नो स्टकलाई जम्मा गर्नमा लाग । यही समयलाई अगाडि गएर धेरै याद गर्नुपर्नेछ । त्यसैले पछाडि यो सोच्न नपरोस्, पश्चात्ताप गर्न नपरोस्, त्यसको लागि अहिलेदेखि स्वचिन्तनमा लाग । सदैव आफूलाई हरेक विषयमा अगाडि बढाउनमा लागि रहेका छौ ? हरेक गुणको अनुभवलाई अगाडि बढाउँदै जाऊ । जति अगाडि बढाउँछौ त्यति नवीनताको अनुभव गर्नेछौ । अनुभवीमूर्त बन्ने अनुसन्धान गरेमा धेरै मजा आउनेछ । जसरी बाबा सागर हुनुहुन्छ त्यस्तै मास्टर सागर बन । अब यस्तो पुरुषार्थ चाहिन्छ । अच्छा !

वरदान:- हलचलमा दिलशिकस्त (निराश) हुनुको सट्टा ठूलो दिल राख्नेवाला हिम्मतवान भव

कहिल्यै पनि कुनै शारीरिक बिमारी होस्, मनको तुफान होस्, धनमा वा प्रवृत्तिमा हलचल होस्, सेवामा हलचल होस्— ती हलचलमा निराश नबन । ठूलो दिलवाला बन । जब हिसाब-किताब आयो, दुखाइ भयो भने त्यसलाई सोची-सोची, निराश बनेर नबढाऊ, हिम्मतवाला बन, यस्तो नसोच हाय के गरूँ... हिम्मत नहार । हिम्मतवान बनेमा बाबाको मद्दत स्वतः मिल्नेछ ।

स्लोगन:- अरूको कमजोरीलाई हेर्ने आँखा बन्द गरेर मनलाई अन्तर्मुखी बनाऊ ।